

[Jørgen Jørgensen.]

langt mere betydningsfuldt for de daarligst stillede Landmænd end de vidtgaende Prishævninger, som Venstre og Konservative krævede. Forskellen i Regeringspartiernes og Venstres Stilling over for Landbruget har været den, at vi har villet yde Støtte fortrinsvis gennem Rentelettelse og Gældsordning, medens Venstre fortrinsvis har villet benytte Prishævningens Vej, som nødvendigvis fører flere og flere Indgreb i Erhvervslivets Forhold med sig. Og naar Venstre har støttet Kravet om at sikre Landbrugets Rentabilitet ved Statsforanstaltninger, er dette saa ikke Udtryk for det stærkeste Socialiseringskrav, der overhovedet kan stilles? Det er derfor, jeg siger til Venstre: Hvad er Meningen med disse Taler om, at vi vil Tvangsordninger, at vi vil Indgreb i Erhvervslivet, at vi vil socialisere Erhvervslivet, naar det stadig væk er Venstre, der har ført an, og os, der har forsøgt at begrænse disse Statsindgreb mest muligt?

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger til de Konservative. At tale om positivt politisk Arbejde i Forbindelse med de Konservative kan maaske synes mærkeligt. Det er jo snart saa længe siden, det Parti har deltaget i praktisk politisk Arbejde, at der vel ikke er noget mærkeligt i, at det efterhaanden er vænnet fra at bestille noget nyttigt. For øvrigt er der naturligvis ogsaa Grænser for, hvor vidt et Partis Interesser kan strække, og med alt det nye, som Partiet for Tiden er ved at indøve, med nye Former for at hilse og Brug af Bidetænger og andre Ting, er det vel forstaaeligt, at dette tager Partiets Interesse i den Grad, at der bliver mindre Tid til overs til at beskæftige sig med nyttige Lovgivningsforanstaltninger i Rigsdagen. Det er formentlig ogsaa Forklaringen paa, at der i Landsmødeudtalelsen fra Aalborg ingenting staar om de Spørgsmaal, der ligger for.

Der var ellers et Punkt, som havde nogen Interesse. I Spørgsmaalet om Forfatningen var der jo en Gruppe af Konservative, der paa et vist Tidspunkt gav Udtryk for, at de var interesserede i en Omdannelse af Landstinget. Det var disse noksom bekendte 8 inden for Partiet, og med den Disciplin og Sejrsvilje, der raader i dette Parti, skulde man vel ment, at Partiet vedstod, at Partiet kunde samle sig om de Spørgsmaal, der rejstes fra en betydningsfuld Fløj inden for dette Parti. Men Forklaringen er maaske den, at disse 8 er kommet ind i Partiet før det Tidspunkt, da Formanden opstillede som Betingelse for Med-

lemsskab af Det konservative Folkeparti, at man er villig til at underordne sig Partiets Beslutninger i et og alt. Eller maaske er det kun til Divisionschefer og andre fremragende Folk inden for Partiet, man stiller dette Krav. Det er dog nu efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale i Gaar blevet klart, at de 8's Standpunkt var kun en Episode, som „Dagens Nyheder“ skrev, det var noget, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde i Gaar man ikke skulde bryde sig om, det var ikke Partiets Stilling, det var saadan en privat Fornøjelse for de 8 alene, og det maa vi jo saa tage til Efterretning.

Men der var et Par andre Ting i Landsmødeudtalelsen, som jeg vil gøre nogle Bemærkninger om. Partiet kalder til Samling over for den nuværende Regerings aandelige og materielle Frihedsberøvelse. Nu var det for det første rart at faa at vide, hvor det er, denne Regering har villet berøve Folket dets aandelige Frihed. For jeg vil nok sige, at hvis vi er naaet dertil, at de Konservative skal beskytte den aandelige Frihed her i Landet, er der virkelig Fare paa Færde. (*Christmas Møller*: Det er jo ikke Professor Bentzen, der skal gøre det!). Jeg tror heller ikke, det er Det konservative Folkeparti. Det konservative Folkeparti, det gamle Højres Arvtagere, som Værnere af den aandelige Frihed her i Landet kalder dog vist paa Smilet. Var det ikke i Højres Tid, man forflyttede Embedsmænd, der deltog i politiske Møder? Var det ikke under Højre, at det saakaldte Mundkurvscirkulære blev udsendt til Landets Lærere, og at Tilskuddet til Højskoler kunde være afhængigt af, hvad politisk Mening Højskoleforstanderen havde, og har ikke indtil denne Dag Stillingen været den, at hver Gang et Krav om Mindretallets Ret, Beskyttelse af Mindretallet har været fremme, har Det konservative Folkeparti staaet imod. Ja, har hele Kampen om aandelig Frihed i Landet, i Kirke, i Skole og paa andre Omraader, ikke været en Kamp imod Højre, imod Det konservative Folkeparti? Og saa kommer Partiet nu og vil være Beskytter for den aandelige Frihed. Jeg tror nok, at Talsmændene for aandelig Frihed her i Landet beder sig fritaget for denne Hjælp.

Men naar Partiet dernæst i sin Udtalelse kalder Flertallet af Befolkningen for „Vanskud paa den nordiske Stamme“, saa forekommer det mig, at Grænsen for Sømmelighed i offentlig Diskussion er overskredet. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Befolkningens Øjne kan holde til den Sammenligning, at han